

Eelotsuse küsimused

1. Kas kavatsus osutada eduka ülevõtmise korral ülevõetud ettevõtjale juhtimisteenuseid saab olla piisav selleks, et tuvastada, et ülevõtja tegeleb majandustegevusega kuuenda käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artikli 4 tähenduses, nii et ülevõtjale ülevõtmise eesmärgil tarnitud kaupade või osutatud teenuste pealt makstud käibemaksu saab pidada kavatsetava majandustegevuse, s.o juhtimisteenuse sisendkäibemaksuks, ning
2. Kas ülevõtmiseks professionaalide osutatud teenuste ja nende väljundi, s.o ülevõtmise õnnestumise korral ülevõetud ettevõtjale juhtimisteenuste osutamise vahel saab olla Euroopa Kohtu otsuses Cibo ⁽²⁾ tingimusena määratletud piisavalt „otsest ja vahetut seost“, mis võimaldaks nende teenuste pealt makstud käibemaksu maha arvata?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

⁽²⁾ 27. septembri 2001. aasta otsus Cibo Participations SA vs. Directeur régional des impôts du Nord-Pas-de-Calais (C-16/00, EU: C:2001:495).

12. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-251/17)

(2017/C 221/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve ja L. Cimaglia)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid 19. juuli 2012. aasta otsuse kohtuasjas C-565/10: komisjon vs. Itaalia täitmiseks, siis on ta rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
- mõista Itaalia Vabariigilt välja karistusmaks 346 922,40 eurot, vähendades seda vajadusel väljapakutud järkjärgulise vähendamise valemil alusel – arvatuna alates käesolevas asjas tehtava kohtuotsuse kuulutamise kuupäevast kuni kohtuasjas C-565/10 kohtuotsuse täieliku täitmiseni;
- mõista Itaalia Vabariigilt välja kindlasummaline trahv, mis saadakse summa 39 113,80 eurot päevas, maksimaalselt 62 699 421,40 euro ulatuses, arvatuna alates kohtuasjas C-565/10 kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni käesolevas asjas tehtava kohtuotsuse kuulutamise kuupäevani või kuni kohtuasjas C-565/10 kohtuotsuse täieliku täitmiseni;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagis, et Itaalia Vabariik ei ole täitnud Euroopa Kohtu 19. juuli 2012. aasta kohtuotsust seoses 80 linnastuga nendest, mis olid selle kohtuotsuse esemeks.

Itaalia Vabariik möönab, et ta ei ole nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 1991/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta ⁽¹⁾ artiklit 3 täitnud 35-s linnastus. Veel möönab ta, et on 70 linnastu puhul rikkunud nimetatud direktiivi artikleid 4 ja 10.

Komisjon järeldab sellest, et Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid 19. juuli 2012. aasta kohtuotsuse täitmiseks.

(¹) ELT L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 15. mail 2017 – Regina Lorenz
ja Prisca Sprecher versus TUIfly GmbH**

(Kohtuasi C-254/17)

(2017/C 221/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Regina Lorenz, Prisca Sprecher

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).